

[Holstein.]

Minister, at al min Argumentation, hele mit Indlæg og alle mine Henvisninger angaaende Arendrup-Affæren er gaaet ud paa dette ene saa sagligt og objektivt som muligt at dokumentere, at det kan ikke skyldes saglige Grunde, naar Departementschef Dalhoff endnu ikke er afskediget, med eller uden Pension. Og naar det ikke kan skyldes saglige Grunde, saa maa det skyldes opportunistiske Grunde, for anden Mulighed gives der ikke. Og det er dette, der er det graverende — hvilke disse opportunistiske Grunde er, er revnende ligegyldigt.

Statsministeren (Stauring): Naar det ærede Medlem Hr. Holstein siger, at det er muligt, han har taget fejl angaaende min Udtalelse i Genève, saa maa man jo tro det, men det havde han ikke behøvet, al den Stund Talens Ordlyd har foreligget for ham nu i 8 Dage. Det ærede Medlem kunde altsaa have gjort sig den Ulejlighed at se efter, før han talte.

Hvad angaar den anden Sag, forekommer det mig, at det ærede Medlem stadig søger at slippe udenom. Jeg vil bede det ærede Medlem om, næste Gang han skal forklare sig, at tale et saadant Sprog, at man kan forstaa det. Hvad er det for Grunde, det ærede Medlem mener, at Ministeriet har været ledet af i Arendrup-Affæren, naar det ikke er saglige Grunde?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Det ærede Medlem Hr. Holstein har jo nu i Aften overfor dette høje Ting for anden Gang skitseret en af ham opfundne Fremgangsmaade til Militærspørgsmaalets Behandling i den høje Rigsdag, og jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg nærer ikke ringe Interesse for denne Fremgangsmaade, som jeg gerne saa fulgt, men det er jo meddelt Tingets Medlemmer, at det ærede Medlem ogsaa har anmeldt et Lovforslag om Afrustning, og jeg vil derfor gerne for at faa lidt Klarhed i det spørge det ærede Medlem, om det er et Forslag, der paa en naturlig Maade gaar ind som et Led i det, der her mundtlig er skitseret, og skulde det vise sig ikke at være Tilfældet, vil jeg gerne have oplyst, hvilket af de to Forslag, vi, der endnu gør et Forsøg paa at forstaa ham, skal tage alvorligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg skal med Glæde svare det ærede Medlem Hr. Steen, men jeg kan bare ikke gøre det i den samme korte Bemærkning, hvori jeg skal replicere til den højtærede Statsminister, saa jeg maa bede det ærede Medlem Hr. Steen beherske sin Utaalmodighed til lidt senere.

Til den højtærede Statsminister vil jeg kun sige, at den højtærede Udenrigsminister stod jo her i en stiv Time og talte Haagerkonventioner og Neutralitetskonventioner og Folkeforbundspagt til Forsvar for Regeringens Militærforslag; men naar Militærforslaget ikke har noget som helst med Folkeforbundspagten og Haagerneutralitetskonventionerne at gøre, hvorfor i al Verden staar den højtærede Udenrigsminister saa her og spilder Tingets Tid med akademiske Redegørelser for Neutralitetskonventioner og Folkeforbundspagt, som vi alle kender i Forvejen, gamle Travere, som ikke har den fjerneste Interesse?

Endelig vil jeg sige til den højtærede Statsminister, at Hovedsagen er dette, at det ikke er saglige Grunde, som er Aarsagen til, at Departementschef Dalhoff ikke er afskediget. Hvilke Grundene saa er, er mig fuldkommen ligegyldigt, det graverende er, at det ikke er af saglige Grunde, han er bibeholdt paa sin højt betroede Post. Naar den højtærede Statsminister spørger mig om de opportunistiske Grunde, saa vil jeg paa egne og hans Vegne svare ham ligesom den berømte Zarathustra: Du spørger mig om mine Grunde. Mine Grunde er ikke fra i Gaar. Maatte jeg ikke være et Kar af Hukommelse, hvis jeg ogsaa skulde bære mine Grunde med mig. Man gaar til Grunde, naar man gaar efter Grunde.

Statsministeren (Stauring): Efter dette Indlæg anser jeg det for haabløst at diskutere videre med det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Jeg synes oprigtig talt godt, det ærede Medlem Hr. Holstein kunde have brugt sin Tid til at svare paa det Spørgsmaal, jeg har rejst, da det dog er nyt. Det, det ærede Medlem brugte Tiden til, var i alt væsentligt en ordret Gentagelse af, hvad han allerede har sagt nogle Gange.

Larsen (Bjerre): Ved Finanslovens første Behandling i Fjor talte jeg om forskellige Forhold vedrørende Statens Sindssygehospitaler og pegede blandt andet paa den herskende Pladsmangel paa Mid-